

วิกฤติคือโอกาสทอง

นำเสนอเมื่อ : 15 พ.ย. 2552

ณ กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีชาวนาคนหนึ่ง
เลี้ยงลาไว้ตัวหนึ่งซึ่งแก่มากแล้ว
ด้วยความโง่งของมันเดินซุ่มซาม
ไปตกบงแห่งหนึ่ง มันรองครวญคราง
อยู่เป็นเวลานาน ชาวนาเอง
ก็พยายามไครครวญ
หาวิธีที่จะช่วยมันขึ้นมา

ในที่สุดชาวนาหวนคิดขึ้นมาได้ว่า
เจ้าลาที่แก่เกินไปแล้ว อีกอย่าง
บ่อนี้ก็ต้องกลบไม่ว่าจะช่วยเจ้าลา
ชาวนาจึงไปขอแรงชาวบ้าน
เพื่อมาช่วยกลบบ่อ ทุกคนไขพลั่ว
ตักดินสาดลงไปเนบอ ครั้งแรก
เมื่อดินถูกหลังลา มันตกใจ
และรูชะตากรรมของตนเองทันที
มันรองโหยหวน สักพักหนึ่ง
ทุกคนก็แปลกใจที่เจ้าลาเงี้ยวไป

หลังจากชาวนาตักดินใส่บ่อได้สักสองสาม
พลั่ว เมื่อเหลือบมองลงไปเนบอ ก็พบกับ
ความประหลาดใจที่ลามันจะสะบัดดินออกจาก
หลังทุกครั้งที่มีผู้สาดดินลงไป แล้วก้าวขึ้นไป
เหยียบบนดินเหล่านั้น
ยิ่งทุกคน พยายามเร่งระดม
สาดดินลงไปมากเท่าไร
มันก็ก้าวขึ้นมาเร็วไคมากยิ่งขึ้น
ในไมชาทุกคนต่างประหลาดใจในที่สุด
เจ้าลาสามารถหลุดพ้นจากปากบ่อดังกล่าวได้

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า
ชีวิตนี้อุปสรรคต่างๆ ที่ถาโถม
เขามาหาเราก็เปรียบเหมือน
ดินที่สาดเขามาหาเรา จงอย่า
ท้อถอยและยอมแพ จงแก้ไขมัน
เพื่อที่จะก้าวสูงขึ้นเรื่อยๆ
เปรียบเหมือนลาแก่ที่หลุดพ้น
จากบ่อได้ ฉันทัดฉันทัน

อุปสรรคมีไว้ให้ก้าวข้ามไป

ชีวิตคุณเราก็เช่นกัน
เราก็ต้องประสบกับโลกธรรมแปดเป็นธรรมดา
คือ ได้ลาภ ได้ยศ สุวรรเสริญ สุข
ก็ต้องมีเสื่อมลาภ เสื่อมยศ นินทา ทุกข์
แต่เมื่อเรามีทุกข์ มีปัญหา
หรือต้องประสบกับวิกฤติหนักหนาสาหัสแค่ไหน
ก็ให้อาศัยขันติ มีความอดทน

**เมื่อมีความทุกข์ หยุดทำ หยุดพูด หยุดคิด
ตั้งสติใช้ปัญญา อาศัยอดทน อดกลั้น
หยุดทุกสิ่งทุกอย่างไว้อก่อน
ไม่ต้องคิดที่จะแก้ปัญหาภายนอก**

ขอบคุณบทความจาก หนังสือ...มีชนิด คือ ให้พรแก่ตัวเอง

